

den for det første været, fordi den har bidraget til at løse en masse forureningsproblemer og bidrage til at skabe ren luft, rent vand, håndtere affaldsproblemer osv. Man kan sige, at det er sådan en slags solidaritet fra de rige lande til de fattige lande. Det er vi godt klar over at regeringen ikke vægter særlig højt.

Men Øststøtten har også været en stor succes på andre områder. Den har nemlig givet Danmark en meget stor politisk indflydelse, som har betydet, at vi langt bedre, end vi ellers kunne, har kunnet gøre vores indflydelse gældende i internationale miljøforhandlinger inden for klima, kemikalier, biodiversitet osv. Det er nogle muligheder, som vi nu sætter over styr, fordi regeringen reducerer med henblik på at fjerne miljøbistanden til Østeuropa.

Det var vel at mærke en indsats, som også kom Danmark til gode, fordi utrolig mange miljøproblemer er grænseoverskridende og kun kan løses gennem internationale aftaler. Det nedprioriterer regeringen, fordi man ikke har noget internationalt udsyn og nogen visioner for det internationale samarbejde.

Endelig har miljøstøtten været en smadder-god idé, fordi den har givet – det var ikke formålet, men en velkommen sideeffekt – ganske stor succes på erhvervsområdet. De enkelte projekter har vist sig at give om ikke overskud så i hvert fald tæt på, samtidig med at de har åbnet markeder og dermed trukket en masse ekstra nye ordrer med sig.

Så vi har altså fået en tredobbelt succes: løst forureningsproblemer, mest mulig miljø for pengene, fået politisk indflydelse og skaffet dansk erhvervsliv rigtig gode ordrer. Derfor er det fuldstændig uforståeligt, at en regering kan finde på at skære så dramatisk ned.

Kl. 21.20

Det er jo ikke det samme som at sige, at støtten ikke skal justeres hen ad vejen, og selvfølgelig lægger det forhold, at en række lande, der har været modtagere af støtten, og som nu bliver medlemmer af EU, naturligt op til, at man justerer støtten og målretter den dér, hvor behovet er. Det var jo en proces, der allerede var godt i gang, og sådan skal det selvfølgelig være.

Det, der derimod bare er beklageligt, er, at Venstre på intet tidspunkt – det er jo dokumenteret til fulde i dag – sagde til de danske vælgere, at man agtede at nedskære bevillingerne dramatisk. Hvis man havde sagt det før valget, kunne danske erhvervsvirksomheder, der har nydt godt af det her, have blandet sig i debatten.

De kunne være kommet med argumenter for, hvorfor det her var en rigtig dårlig idé. Miljøorganisationer kunne være gået ind i debatten, og vi kunne have fået det, der kendetegner et demokrati, nemlig en bred offentlig debat forud for et valg om, hvilken politik der skulle føres efter valget.

Men regeringen førte helt bevidst den danske befolkning bag lyset. Man sagde intet om, hvilke planer man havde på det her område, og bagefter gennemfører man dramatiske besparelser. Jeg synes egentlig, det ville være interessant at få at vide, hvornår regeringens partier besluttede at skære dramatisk i miljøstøtten til Østeuropa.

Gjorde man det, før Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg var på studietur sidste år i netop Rumænien, Ungarn og Moldova? Hvis man gjorde det inden den tur, så synes jeg, det er underligt, at ingen af partierne sagde det til vores samarbejdspartnere, da vi netop snakkede med dem og havde forhandlinger på den tur. Hvis man gjorde det inden den 20. november, hvorfor fortalte man så ikke vælgerne det? Men det står hen i det uvisse, for ingen i Venstre ønsker at oplyse, hvorfor man ikke fortalte vælgerne det. Men et bedrag over for den danske vælgerbefolkning er det ikke desto mindre.

Vi har så nogle udestående spørgsmål, som hverken Venstres eller De Konservatives ordførere har svaret på i dag. Jeg håber, at statsministeren gør det, for det er jo en forespørgsel til ham. Det er for det første: Hvad skal der ske med de lande, som ikke bliver medlemmer? Regeringens Øststøttestrategi siger jo tydeligt, at de ikke skal have støtte længere. Hvordan hænger det sammen med regeringens syn på et helt Europa? Hvordan hænger det sammen med statsministerens meget klare tilkendegivelse af, at man ikke ønsker et sølvtæppe? Man siger ét og gør noget andet. Forklaring ønskes!

Derudover er der ikke kommet nogen svar på, hvad regeringen opfatter som investeringsbehovet i de lande, der bliver medlemmer, kontra den støtte, som EU vil give. I strategien står der tydeligt, at man ikke ved, hvor meget EU vil give, men man har åbenbart vidst så meget, at man sagtens tror, at man kan skære ned. Statsministeren og miljøministeren skylder os et svar på, hvordan man er kommet frem til, at man kan skære så voldsomt ned, når man ikke kender de fremtidige vilkår.

Der er indgået en lang række aftaler med nogle af de her lande. Jeg kunne godt tænke mig